Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 14. Warszawa, dnia 15 maja 1930 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Organizacja władz.

262.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 maja 1930 roku.

w sprawie niektórych zmian w podziale czynności w Ministerstwie Skarbu.

Na podstawie ustępu 2 § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1926 r. w sprawie zasad organizacji i urzędowania Ministerstw (M. P. Nr. 203, poz. 578 z 1926 r.) zarządzam, co następuje:

1. Wszelkie zarządzenia związane z przyznawaniem i asygnowaniem zaopatrzeń emerytalnych, jak również sporządzanie tabel pensyjnych przy przenoszeniu w stan spoczynku funkcjonarjuszów skarbowych, wyłącza się z zakresu działania Wydziałów Prezydjalnego i Administracyjnego Departamentu Ogólnego, Wydziału Administracyjnego Departamentu Akcyz i Monopoli Państwowych oraz Komendy Straży Granicznej i przekazuje się je Wydziałowi Emerytalnemu Departamentu Ogólnego.

2. Z zakresu działania Komisarjatu Bankowego wyłącza się sprawy nadzoru nad terminowością uiszczania przez przedsiębiorstwa bankowe opłat za nadzór rządowy i przekazuje się je wraz z wystosowaniem do tych instytucyj ponagleń Wydziałowi Inspekcyjnemu Departamentu Kasowego.

Zarządzenie egzekucyj zaległości z tytułu tych opłat pozostawia się nadal Komisarjatowi Bankowemu.

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

263.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1930 r.

w sprawie utworzenia ekspozytur celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach tworzy się wymienione w załączniku ekspozytury urzędów celnych, których zadaniem jest dokonywanie w zakresie udzielanych im przez Dyrekcję Ceł w Mysłowicach upoważnień odprawy przywozowej towarów sprowadzanych z zagranicy dla celów przedsiębiorstw przemysłowych oraz odprawy wywozowej wytworów tych przedsiębiorstw.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1930 r.

Urząd Celny, Macierzysty	Ekspozytura Celna (Siedziba)	Wyszczególnienie przedsiębiorstw, którym zezwala się odprawiać towary w danej ekspozyturze	Właściciel przedsiębiorstwa
Katowice	Katowice II Bogucice	I. „Ferrum" Sp. Akc. II. Huta Kunegundy Śląskich Kopal. i Cynkowni Sp. Akc. w Katowicach	„Ferrum" Sp. Akc. w Katowicach-Bogucicach Śląskie Kop. Cynkownie Sp. Akc. w Katowicach.
Chorzów	Chropaczów	I. Huta Guidotto II. Kopalnia Śląsk III. Huta Hubertusa IV. Kopalnia Florentyna	Dyrekcja Ks. Donnersmarcka dla Kopalń i Hut w Świętochłowicach. Katowicka Sp. Akc. dla Górnictwa i Hutnictwa w Katowicach.
Rybnik	Chwałowice	I. Kopalnie Donnersmarcka w Chwałowicach II. Kopalnie Blücher w Boguszowicach	Dyrekcja Ks. Donnersmarcka dla Kopalń i Hut w Świętochłowicach.
Chorzów	Hajduki Wielkie	I. Huta Bismarcka II. Huta Falwy III. Związek Koksowni Sp. z o. o. IV. Kopalnia Niemcy V. Kopalnia Kleofas	Huta Bismarcka w Hajdukach Wielkich Związek Koksowni Sp. z ogr. odp. w Katowicach.
Katowice	Katowice III	I. Huta Baildonstal Sp. Akc. II. Kopalnia Eminencja	Baildonstal Sp. Akc. w Katowicach Gwarectwo Węglowe Waterloo Kop. Węgla „Eminencja" w Katowicach.
Katowice	Katowice I	I. Huta Marty II. Kopalnia Ferdynanda	Katowicka Sp. Akc. dla Górnictwa i Hutnictwa w Katowicach.
Chorzów	Królewska Huta	I. Huta Królewska II. Huta Zgoda	Górnośląskie Zjedn. Huty Królewska i Laura Sp. Akc. Górn. Hutnicza w Katowicach.
Chebzie	Lipiny	I. Huta Silesia II. Kopalnia Matylda Zach. III. Kopalnia Matylda Wsch.	Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc. w Katowicach.

Urząd Celny Macierzysty	Ekspozytura Celna (Siedziba)	Wyszczególnienie przedsiębiorstw, którym zezwala się odprawiać towary w danej ekspozyturze	Właściciel przedsiębiorstwa
Katowice	Nikiszowiec	Zakłady Giesche Sp. Akc. Kopalnia Węgla w Nikiszowcu	Zakłady „Giesche" Sp. Akc. w Nikiszowcu.
Chebzie	Nowa Wieś	I. Huta Cynku Hugona II. Zarząd Kolei Wąskotorowej III. Laboratorjum IV. Walcownia Cynku V. Huta Cynku Miłości i Nadziei VI. Fabryka Szamoty	Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc. w Katowicach.
		VII. Kopalnia Hildebrand VIII. Kopalnia Hugona IX. Szyb „Artur" w Kochłowicach X. Szyb Aschenbort XI. Zarząd budowniczy XII. Zarząd kolejki wąskotorowej (Wirek Sp. Akc.)	„Wirek" Sp. Akc. w Chebziu.
Chebzie	Nowy Bytom	I. Huta Pokoju II. Kopalnia Pokoju III. Huta Cynku Rosamunda	Huta Pokoju Sp. Akc. w Katowicach Śl. Kop i Cynk. Sp. Akc. w Katowicach
Rybnik	Paruszowice	Huta Silesia w Paruszowicach	Huta Silesia Sp. Akc. w Paruszowicach
Katowice	Siemianowice	I. Kopalnia Ficinus II. Szyb Richtera III. Huta Laury	Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura Sp. Akc. Górn. Hutn. w Katowicach.
		IV. Kopalnia Maks	Zakłady Hohenlohego Sp. Akc. w Wełnowcu.
		V. Fabryka Kotłów W. Fitznera VI. Fabryka śrub i nitów R. Fitznera	W. Fitzner R. Fitzner
Radzionków-Buchacz	Szarlej	I. Huta Cynkowa Łazarza II. Kopalnia Cecylja III. Kopalnia Andaluzja IV. Kopalnia Radzionków V. Wapiennik Szarlej i Nakło	Ślaskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc. w Katowicach. Hr. Henckel v. Donnersmarck w Tarn. Górach.
Katowice	Wełnowiec	I. Cynkownia II. Walcownia cynku III. Kopalnia Fanny IV. Fabryka kwasu siarkowego Szellera	Zakłady Hohenlohego Sp. Akc. w Wełnowcu.

(Monitor Polski z dnia 9 maja 1930 r. Nr. 107, poz. 156).

Podatki bezpośrednie.

264.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 maja 1930 r.

L. D. V. 8507/1/30

w sprawie przesunięcia terminów płatności zaliczka na poczet podatku przemysłowego od obrotu w roku 1930.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

W myśl art. 81 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) winna być, w terminie do dnia 15 maja b. r., uiszczona różnica pomiędzy kwotą wymierzonego podatku od obrotu za rok 1929, a ustawowemi zaliczkami przypisanemi za tenże rok.

W tym samym terminie winna być również wpłacona zaliczka na poczet podatku przemysłowego od obrotu za I-szy kwartał r. b. (art. 56 powołanej ustawy), a wreszcie w dniu 1 maja r. b. płatna jest połowa państwowego podatku dochodowego na rok 1930 (art. 87 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. Nr. 58/25, poz. 411). Ten zbieg kilku terminów płatności należności podatkowych może wywołać, wobec niepomyślnych stosunków kredytowych i gospodarczych, pewne trudności płatnicze.

Chcąc ułatwić płatnikom wywiązanie się z obowiązku wpłacenia wymienionych wyżej podatków bez zbytniego ich przeciążenia, zarządza Mi-

nisterstwo Skarbu na podstawie art. 122 wyżej cytowanej ustawy o państwowym podatku przemysłowym, co następuje:

I. Różnicę pomiędzy kwotą wymierzonego podatku przemysłowego od obrotu za r. 1929, a ustawowemi zaliczkami, przypisanemi na tenże rok, zezwala się spłacić bez ustawowych kar za zwłokę i odsetków za odroczenie, w dwóch równych ratach, płatnych — pierwsza — do 15 maja i druga — do 15 czerwca r. b. włącznie.

Do tych terminów nie ma zastosowania 14-dniowy ulgowy termin, przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

Nieuiszczone w całości lub częściowo kwartalne zaliczki, przypisane na rok 1929, podlegają natychmiastowemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę, obliczonemi od ustawowych terminów płatności oraz z ewentualnemi kosztami egzekucyjnemi, z wyjątkiem oczywiście kwot zaliczek, co do których zostały już poprzednio lub będą w przyszłości przyznane ulgi w postaci rozłożenia ich na raty lub odroczenia terminu płatności.

II. Odracza się terminy płatności zaliczek na poczet podatku przemysłowego od obrotu za I i II kwartał 1930 r., a mianowicie:

Zaliczka za I kwartał r. b. winna być uiszczona do dnia 15 lipca r. b. włącznie, za II-gi zaś kwartał do dnia 15 sierpnia r. b. włącznie.

Do terminów tych również nie ma zastosowania 14-dniowy ulgowy termin, o którym mowa pod p. I.

Niedotrzymanie któregokolwiek z terminów wyznaczonych w punkcie I lub II niniejszego okólnika pociąga za sobą utratę prawa do wszelkich ulg niniejszym okólnikiem przyznanych i natychmiastowe przymusowe pobranie zalegających kwot wraz z ewentualnemi kosztami egzekucyjnemi oraz z karami za zwłokę.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

265.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 maja 1930 r.

L. D. V. 5237/4/30

w sprawie zwolnienia pracowni i zajęć rzemieślniczych, zatwierdzających jedną siłę najemną, od obowiązku nabywania świadectw przemysłowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Okólnikami z dnia 24 grudnia 1925 r. L. DPO. 12220/III i z dnia 29 marca 1927 r. L. DPO. 3926/III wyjaśniło Ministerstwo Skarbu, że pracownie i zajęcia, wymienione w art. 8 p. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, a prowadzone przez właścicieli przy współudziale jednego członka rodziny lub jednej najemnej siły pomocniczej, wolne są od podatku od obrotu, winny jednak nabywać świadectwa przemysłowe VIII kategorji dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Ponieważ Sąd Najwyższy zajął w powyższej sprawie odmienne stanowisko, Ministerstwo Skarbu, zmieniając zarządzenie zawarte w powołanych okólnikach, poleca nie pociągać do nabywania świadectw przemysłowych pracowni i zajęć rzemieślniczych i rękodzielniczych, o których mowa w art. 8 p. 5 ustawy, a zatrudniających oprócz właściciela przedsiębiorstwa jedną najemną siłę pomocniczą lub jednego członka rodziny.

Zarazem wyjaśnia się, że o ile utrzymywany jest zakład handlowy sprzedaży wyrobów własnych poza lokalem, w którym mieści się pracownia, to wówczas na zakład handlowy winno być wykupione świadectwo przemysłowe i opłacany podatek od obrotu.

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Podsekretarz Stanu:

(—) *Grodyński.*

266.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 maja 1930 r.

L. D. V. 1770/2/30

w sprawie ustalenia dochodu z łowiectwa.

Do wszystkich Izb Skarbowych i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że władze skarbowe, opierając się na przepisie ostatniego ustępu § 15 rozporządzenia wykonawczego do art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym, traktują z reguły koszty prowadzenia łowiectwa jako wydatki na osobiste cele zbytkowe, nie podlegające potrąceniu z dochodu podatkowego.

Tego rodzaju praktyka władz skarbowych nie znajduje uzasadnienia w przepisach ustawy o państwowym podatku dochodowym, albowiem łowiectwo, o ile prowadzone jest racjonalnie, stanowi w gospodarstwie rolnem normalne źródło dochodu, podlegającego wliczeniu do podstawy opodatkowania.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że łowiectwo, o ile jest prowadzone racjonalnie i jako obliczony na zysk uboczny przemysł gospodarstwa rolnego — winno być traktowane pod względem podatku dochodowego, jako samoistne źródło dochodowe, z którego dochód należy ustalać w sposób wskazany w art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym z tem jednak zastrzeżeniem, że wydatki noszące charakter wydatków luksusowych nie mogą być uważane jako koszty osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów z łowiectwa.

Nadto zwraca się uwagę, że odrębne traktowanie dochodów z łowiectwa może mieć miejsce tylko odnośnie takich gospodarstw rolnych, które prowadzą księgi gospodarcze.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

267.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie terminów płatności podatków bezpośrednich w miesiącu maju 1930 r.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w m-cu maju r. b. płatne są następujące podatki:

1) **w ciągu m-ca maja** — państwowy podatek od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich za kwartał I-szy b. r., tudzież podatek od lokali i placów niezabudowanych za II-gi kwartał r. b.;

2) **do 15 maja** — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w m-cu kwietniu r. b., przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat. i przemysłowe I — V kat. prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

3) **do 15 maja** I-sza rata państwowego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1929 (II-a rata płatna będzie do 15 czerwca) z tytułu różnicy pomiędzy kwotą wymierzonego podatku za 1929 r., a kwotą przypisanych zaliczek na tenże rok, przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe;

4) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w ciągu 7-u dni po dokonaniu potrącenia.

Nadto w m-cu maju płatne są zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tymże miesiącu.

Opłaty stemplowe.

268.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

271. *(art. 73 i 90).* Spółdzielnie, wymienione w ustępie trzecim art. 103 u. o. s., t. j. te, które według swych statutów mogą zawierać umowy, wchodzące w zakres ich **podstawowej** działalności, tylko ze swymi członkami, jak również te, które wprawdzie zawierają umowy, wchodzące w zakres działalności podstawowej, także z innemi osobami, ale **nadpłaty** i zwroty, przypadające na osoby, nie będące członkami, przelewają do funduszu zasobowego lub do innych funduszów, nie podlegających podziałowi między członków (§ 114 r. w. s. w brzmieniu, ustalonem w punkcie 24 §-u 1 rozp. Min. Skarbu z dn. 25 lutego 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 237) — korzystają z ulg w zakresie opłat stemplowych od rachunków.

Mianowicie w myśl punktu 7 art. 73 są wolne od opłaty rachunki, stwierdzające: 1) należność spółdzielni, określonej w ustępie trzecim art. 103, za towary, sprzedane członkowi, jeżeli sprzedaż mieści się w granicach **podstawowej** działalności spółdzielni, określonej jej statutem; 2) należność wobec spółdzielni, określonej w ustępie trzecim art. 103 za towary, które spółdzielnia kupiła lub otrzymała do komisowej sprzedaży bądź od członka bądź od osoby, nie będącej jej członkiem, jeżeli kupno towarów przez spółdzielnię, względnie przyjęcie towarów przez spółdzielnię do komisowej sprzedaży, mieści się w granicach **podstawowej** działalności spółdzielni, określonej jej statutem.

Rachunki, wyżej wymienione, **nie** są jednak wolne od opłaty: a) w przypadku **sprzedaży** przez spółdzielnię: jeżeli sprzedawcą jest związek spółdzielni, zorganizowany jako spółdzielnia, a kupującą jedna ze spółdzielni, należących do związku; b) w przypadku kupna lub przyjęcia do sprzedaży komisowej: jeżeli związek spółdzielni, zorganizowany jako spółdzielnia, kupuje towary lub je przyjmuje do sprzedaży komisowej od jednej ze spółdzielni, należących do związku.

Z powyższego wynika, że zarówno przy sprzedaży jak przy kupnie (przyjęciu do sprzedaży komisowej) rachunki są wolne od opłaty tylko wówczas, gdy sprzedaż względnie kupno (przyjęcie do sprzedaży komisowej) mieści się w granicach działalności **podstawowej.** Przy sprzedaży uwolnienie od opłaty zależy **nadto** od warunku, że kupujący jest członkiem spółdzielni; natomiast przy kupnie, względnie przy przyjęciu do sprzedaży komisowej jest bez znaczenia, czy sprzedawca (oddający do sprzedaży komisowej) jest członkiem spółdzielni czy nim nie jest.

Przez działalność **podstawową** należy rozumieć wszystkie te czynności, które są **celem** spółdzielni, dla których wykonywania ona została utworzona. Działalności podstawowej przeciwstawiamy działalność **pomocniczą.** Działalność pomocnicza obejmuje wszystkie te czynności, które są **środkami** wiodącemi do osiągnięcia celów spółdzielni, czynności zatem, które muszą być wykonywane w tym celu, aby mogły być wykonane czynności, stanowiące działalność podstawową. Istotę działalności podstawowej i działalności pomocniczej wyjaśniają następujące przykłady:

Rodzaj spółdzielni	Działalność podstawowa	Działalność pomocnicza	Rachunki wolne od opłat	Rachunki, podlegające opłacie
Spółdzielnia spożywców, która według statutu ma na celu zaopatrywanie członków w artykuły pierwszej potrzeby.	Sprzedawanie członkom artykułów pierwszej potrzeby	Zakupno artykułów pierwszej potrzeby	Rachunek stwierdzający należność spółdzielni za towary, sprzedane *członkowi*	1) Rachunek, stwierdzający należność spółdzielni za towary sprzedane osobie, nie będącej członkiem danej spółdzielni; 2) Rachunek, stwierdzający należność wobec spółdzielni za towary, przez nią kupione.
Spółdzielnia, zaopatrująca członków w środki produkcji (maszyny, narzędzia, surowce, nasiona, nawozy sztuczne i t. p.)	Sprzedawanie członkom środków produkcji	Zakupno towarów, które następnie mają być sprzedawane członkom	Rachunek stwierdzający należność spółdzielni za towary, sprzedane *członkowi*	1) Rachunek, stwierdzający należność spółdzielni za towary sprzedane osobie, nie będącej członkiem danej spółdzielni; 2) Rachunek, stwierdzający należność wobec spółdzielni za towary przez nią kupione.
Spółdzielnie rolnicze (mleczarskie, jajczarskie i t. p.)	Zakupno od członków lub przyjmowanie od nich do komisowej sprzedaży produktów rolnych (zboża, bydła, mleka, jaj i t. d.)	Sprzedaż produktów rolnych, zakupionych u członków lub otrzymanych od nich do komisowej sprzedaży	1) Rachunek, stwierdzający należność członka lub osoby, nie będącej członkiem spółdzielni, za produkty rolne, sprzedane spółdzielni lub oddane jej do sprzedaży komisowej; 2) Rachunek, stwierdzający należność spółdzielni wobec członka z tytułu prowizji komisowej	Rachunek, stwierdzający należność spółdzielni, za produkty rolne, przez nią sprzedane *)
Spółdzielnia magazynowa (np. spółdzielnia stolarzy, z których każdy wytwarza meble jako samodzielny przedsiębiorca i swoje wyroby dostawia do wspólnego sklepu, utrrymywanego przez spółdzielnię)	Zawieranie z członkami umów o komisową sprzedaż towarów wytworzonych przez członków	Sprzedawanie towarów, wytworzonych przez członków i przez nich oddanych spółdzielni w komis	1) Rachunek, stwierdzający należność członka w razie sprzedania przez spółdzielnię towaru, który członek jej oddał w komis; 2) Rachunek, stwierdzający należność spółdzielni wobec członka z tytułu prowizji komisowej	Rachunek, który spółdzielnia w razie sprzedaży towaru oddanego jej w komis — wręcza nabywcy i który stwierdza należność za sprzedany towar.
Spółdzielnia wytwórcza (np. spółdzielnia stolarzy, utrzymująca fabrykę mebli, w której członkowie pracują)	Sprzedawanie towarów, wytworzonych przez spółdzielnię	Zakupno surowców, maszyn, narzędzi, opału do maszyn i t. d.	—	Wszelkie rachunki zarówno wystawiane przez spółdzielnię, a stwierdzające jej należność za towary, które ona wytworzyła i sprzedała jakoteż wystawione dla spółdzielni, a tyczące się należności za towary, przez spółdzielnię kupione (surowce i t. p.). Rachunki, tyczące się należności za towary, przez spółdzielnię sprzedane, nie są wolne od opłaty, jakkolwiek wiążą się z podstawową działalnością spółdzielni, przy sprzedaży bowiem rachunki są tylko w takim razie wolne od opłaty, gdy działalność podstawową stanowi sprzedawanie towarów *członkom.*

*) Zdarza się, że spółdzielnia rolnicza, sprzedawszy produkty rolne bądź swojej centrali handlowej, bądź innemu hurtownikowi, nie sporządza rachunku, lecz *otrzymuje* od odbiorcy towaru „notę kredytową" (czyli „rozrachunek"). Pismo takie, wymieniające rodzaje i ilości otrzymanych produktów rolnych oraz należności za nie (a określone w art. 72 u. o. s. jako „potwierdzenie odbioru towaru, wymieniające zarazem należność za towar") *podlega opłacie* stemplowej według zasad, tyczących się rachunków.

Zdarza się, że spółdzielnia jest **kombinacją** dwóch lub więcej typów wyżej wymienionych. Np. spółdzielnie „rolniczo - handlowe" są kombinacją spółdzielni spożywców, spółdzielni zaopatrującej członków w środki produkcji i spółdzielni czysto rolniczej. W takim wypadku należy przy stosowaniu zasad, wyżej podanych, traktować każdą gałęź działalności odrębnie, jak gdyby ta gałęź stanowiła **wyłączny** zakres działania danej spółdzielni. (A zatem, o ile chodzi o wyżej określoną spółdzielnię „rolniczo-handlową", są **wolne** od opłaty: rachunki, stwierdzające należność spółdzielni za sprzedane członkom artykuły pierwszej potrzeby lub środki produkcji, jak również rachunki, stwierdzające należność wobec spółdzielni za produkty rolne, sprzedane spółdzielni lub jej oddane do komisowej sprzedaży oraz rachunki, stwierdzające należność spółdzielni wobec członka z tytułu prowizji komisowej). (L. D. V. 3917/6/30).

272. *(art. 90, 114 i 134).* Wykładnia Nr. 245, ogłoszona w N-rze 33 Dziennika Urzędowego z 1929 r. ulega — ze względu na ujawnienie się nowego typu — zmianom następującym:

I) W ustępie drugim wyrazy „ujawniły się 4 typy" zostają zastąpione wyrazami: „ujawniło się 5 typów",

II) Po tekście dotychczasowym umieszcza się następujący dalszy tekst:

5) Typ piąty: Ten typ różni się tem od typu trzeciego, że właściciel nieruchomości przyrzeka osobie, podejmującej się sprzedaży, że na żądanie tej ostatniej sprzeda jej daną nieruchomość lub część nieruchomości, która jeszcze będzie nierozsprzedana w dniu, w którym podejmujący się sprzedaży z owem żądaniem wystąpi; jako cenę sprzedaży ustanawiają strony kwotę, wymienioną wyżej pod 3 a), względnie część tej kwoty, wypadającą proporcjonalnie na nierozsprzedaną część nieruchomości. Powyższe oświadczenie właściciela nieruchomości, odróżniające typ piąty od typu trzeciego jest **umową przygotowawczą**, obowiązującą do zawarcia w przyszłości kontraktu sprzedaży (art. 134 u. o. s.). Przy typie piątym należy w każdym razie zgodnie z tezą, podaną wyżej pod 3), uiścić w myśl art. 114 opłatę w wysokości 0,5% od kwoty, którą osoba, podejmująca się sprzedaży, zobowiązała się zapłacić właścicielowi nieruchomości; ta bowiem kwota ma być według umowy zapłacona nawet na wypadek nieskorzystania z umowy przygotowawczej. Pozatem należy uiścić: a) bądź tylko opłatę w wysokości 0,2% w myśl art. 134 od ceny sprzedaży, a mianowicie jeżeliby się okazało, że osoba, która podjęła się sprzedaży, wcale nie wykonała umowy o świadczenie usług, t. j., że do dnia, w którym z właścicielem nieruchomości zawarła (na podstawie wymienionej umowy przygotowawczej) umowę ostateczną o kupno danej nieruchomości, nie sprzedała żadnej części tej nieruchomości osobom trzecim w imieniu właściciela dotychczasowego — b) bądź tylko opłatę przewidzianą w art. 90 u. o. s. (wymienioną wyżej pod 3 b), jeżeliby się okazało, że osoba, która podjęła się sprzedaży, rozsprzedała **całą nieruchomość osobom trzecim, działając jako pełnomocnik dotychczasowego właściciela, że zatem** zawarcie umowy ostatecznej, przewidzianej w umowie przygotowawczej, niewątpliwie nie nastąpi, c) zarówno opłatę w myśl art. 90 u. o. s., jakoteż opłatę w myśl art. 134 u. o. s., a mianowicie pierwszą co do części nieruchomości, rozsprzedanej osobom trzecim, drugą co do części nierozsprzedanej, co do której zostaje wykonana umowa przygotowawcza.

Do wszystkich trzech ewentualności (wymienionych w ustępie poprzednim pod a, b i c) mają zastosowanie art. 9 i 22 u. o. s. (L. D. V. 2287/6/30).

273. *(art. 114 i 49).* Do opłaty stemplowej od ugody, na mocy której ojciec zobowiązał się do ponoszenia kosztów utrzymania dziecka nieślubnego, (Wykładnia Nr. 144, ogłoszona w Nr. 12 Dz. U. Min. Skarbu z 1928 r.), — ma zastosowanie ustęp drugi art. 49 u. o. s., w razie zawarcia małżeństwa między ojcem nieślubnym a matką dziecka nieślubnego. Na skutek bowiem tego małżeństwa następuje uprawnienie dziecka i od tej chwili obowiązek ojca do utrzymania dziecka wynika z ustawy, a nie z umowy; wobec tego zaś należy czynność prawną, od której opłata stemplowa została wymierzona, uważać za odwołaną z woli jednej strony. (L. D. V. 9471/6/29).

274. *(art. 155, 157 i 160).* Wyciągi z akt stanu cywilnego, wydawane na wniosek zagranicznych przedstawicielstw dyplomatycznych lub konsularnych, są wolne od opłaty stemplowej, przewidzianej w art. 155 u. o. s.:

1) z mocy art. 160 (punktu 3) u. o. s. w związku z art. 144 (punktem 6), jeżeli przedstawicielstwo państwa obcego w piśmie, którem żąda wydania wyciągu z akt stanu cywilnego, zaznaczyło wyraźnie, że wyciąg z akt stanu cywilnego jest potrzebny dla celów urzędowych,

2) na mocy art. 160 (punkt 1) u. o. s. ustawy w związku z art. 142 (punktem 17) jeżeli przedstawicielstwo państwa obcego w piśmie, którem żąda wydania wyciągu z akt stanu cywilnego, zaznaczyło, że osoba, której wyciąg z akt stanu cywilnego jest potrzebny, nie może uiścić opłaty stemplowej z powodu ubóstwa.

Umieszczone na wyciągach z akt stanu cywilnego wymienionych dwóch rodzajów poświadczenia własnoręczności podpisów osób urzędowych (urzędnika stanu cywilnego, starosty i t. d.) są — jako stanowiące nierozdzielną całość z dokumentem metrykalnym — również wolne od opłaty stemplowej (przewidzianej w art. 158 u. o. s.); uwolnienie to wynika z powołanych wyżej postanowień art. 160 (por. ustęp przedostatni wykładni Nr. 259, ogłoszonej w Nr. 7 Dz. Urz. z 1930 r.).

Ministerstwo Skarbu przesłało powyższą wykładnię Ministerstwom: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Spraw Zagranicznych (L. D. V. 9452/6/28).

Przepisy celne.

269.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 14 marca 1930 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 4 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie ceraty.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie ceraty (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy wywozie zagranicę ceraty wytwarzanej w kraju, zezwala się na zwrot cła, uiszczonego za sprowadzane z zagranicy, zużyte do wyrobu tego towaru surowce i półfabrykaty, podług następujących norm:

za 100 kg ceraty (chodników ceratowych) na tkaninie jutowej . . . Zł 50.—

za 100 kg ceraty na tkaninie innej . . . . „ 125.—"

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:

(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 maja 1930 r. Nr. 34, pzo. 278).

270.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 14 marca 1930 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 31 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie bieli cynkowej.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 31 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie bieli cynkowej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

1) W tytule skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „i litoponu".

2) Paragrafowi 1 nadaje się następujące brzmienie:

„Przy wywozie zagranicę bieli cynkowej i litoponu, wytworzonych w kraju, zezwala się na zwrot cła uiszczonego za sprowadzane z zagranicy, zużyte do wyrobu tych towarów surowce i materiały pomocnicze, według następujących norm:

Za 100 kg bieli cynkowej . . Zł 7.50

za 100 kg litoponu . . . „ 3.—".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:

(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 maja 1930 r. Nr. 34, poz. 279).

271.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

o ulgach celnych

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają przy przywozie cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego), wynosi odpowiedni procent uwidoczniony w poniższej tabeli:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 112 p. 25 b)	Nadmanganian potasowy do wyrobu cynku elektrolitycznego—za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	20
z 119 p. 4	Benzaldehyd do wyrobu barwników syntetycznych—za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	15
z 148 p. 2 a)	Przybory i wyroby z metali szlachetnych wymienionych w poz. taryfy celnej 148 p. 1 a dla celów naukowych i technicznych—za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	bez cła.

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu będzie wynosiło uwidoczniony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 30 czerwca 1930 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1930 roku Nr. 35, poz. 291).

272.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 19 kwietnia 1930 r.

o uldze celnej na szczupaki.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wymieniony towar opłaca cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego) podanego w pozycji 37 punkt 1 lit. b) II taryfy celnej (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 113, poz. 800) określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
37 punkt 1 b) II	Szczupaki — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	30

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł masymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66) cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło 30% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 maja 1930 r. i obowiązywać będzie do dnia 20 czerwca 1930 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1930 roku Nr. 35, poz. 292).

Podatki konsumcyjne.

273.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 kwietnia 1930 r.

L. D. VI. 416/K.T./30.

w sprawie naprawy przyrządów kontrolnych na miejscu w gorzelniach.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W sprawie naprawy przyrządów kontrolnych systemu Siemensa na miejscu w gorzelniach zarządza się, co następuje:

Gdy w przyrządzie kontrolnym zauważone zostaną uszkodzenia, lub w działaniu jego nieprawidłowości, ma być bezzwłocznie dokonana naprawa przyrządu w miarę możności na miejscu w gorzelni.

Do dokonywania poszczególnych napraw przyrządu kontrolnego upoważnieni są:

1) Urzędnicy, przeznaczeni do bezpośredniego dozoru przyrządów (Naczelnicy Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych i Inspektorowie Kontroli Skarbowej, posiadający upoważnienie do otwierania przyrządów) — do usuwania przeciekania spirytusu ze zbiornika, komory rozprowadzającej, rur komunikacyjnych i szwów bębna. Potrzebne lutowanie winien uskutecznić pod dozorem wymienionych urzędników zawodowy rzemieślnik.

2) a) Rewizorowie Izb Skarbowych — do napraw, wyszczególnionych w ust. 1, oraz do przestawiania mimośrodu celem wyrównania obrotów koła alkoholowego;

b) Rewizorowie Izb Skarbowych, względnie inni urzędnicy kontroli skarbowej, indywidualnie upoważnieni do dokonywania napraw przyrządów przez Ministerstwo Skarbu, oprócz napraw, wyszczególnionych w ust. 1 i 2 a), do: opiłowywania bocznych ścian hamulców kulkowych oraz panewek osi bębna, usuwania dołków w komorach hamulcowych oraz fałszywych gniazd i rysów w łożyskach osi wskazówki, do zamiany wkładek w powyższych łożyskach, wyprostowania osi koła alkoholowego, oraz różnych drobnych napraw, wymagających lutowania.

U w a g a. Wszelkie zmiany ustrojowe podczas naprawy przyrządów kontrolnych są wzbronione.

3) Naczelnik i Inspektorowie Komitetu Technicznego — do dokonywania wszelkich wogóle napraw przyrządu, możliwych na miejscu w gorzelni, nie wymagających obrabiarek i urządzeń warsztatowych, stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10.V. 1928 r. o zakresie działania i organizacji Komitetu Technicznego (Dz. U. M. S. Nr. 16, poz. 208).

Urzędnicy, upoważnieni do dokonywania napraw, wymienionych w ust. 2 b i 3, będą zaopatrzeni w komplety niezbędnych narzędzi ślusarskich i potrzebne szablony.

Niektóre Izby Skarbowe mają już w swym składzie osobowym rewizorów i urzędników, którzy odbyli kurs przeszkolenia praktycznego w naprawie przyrządów kontrolnych, pozostałe Izby zechcą przedstawić Ministerstwu Skarbu przed dniem 10 maja r. b. wykazy imienne rewizorów, względnie innych urzędników, dokładnie obeznanych z przyrządem kontrolnym, których byłoby wskazane powołać do Warszawy celem wyszkolenia w naprawie przyrządów odpowiednio do ust. 2 b) niniejszego zarządzenia.

Za dostateczną liczbę takich wyszkolonych rewizorów (względnie innych urzędników) uznaje się dla Izb Skarbowych: Wielkopolskiej i Lwowskiej po 3, dla Pomorskiej, Lubelskiej i Warszawskiej Okręgowej po 2 i dla pozostałych Izb (z wyjątkiem Warszawskiej Grodzkiej) po 1. Warszawska Izba Grodzka, która ma w swym okręgu tylko jedną gorzelnię, może korzystać z pomocy Izby Okręgowej i nie potrzebuje delegować urzędnika celem przeszkolenia.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *St. Widomski.*
Naczelnik Wydziału.

Monopol Spirytusowy.

274.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ustaleniu: kosztów własnych spirytusu oczyszczonego, opłaty skarbowej od spirytusu wyprodukowanego wewnątrz Państwa oraz przywożonego z zagranicy, cen sprzedażnych spirytusu i wodek monopolowych, tudzież o dodatkowem opodatkowaniu zapasów.

Na mocy art. 20, 21, 29 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Cenę kosztów własnych spirytusu oczyszczonego określa się od dnia 7 maja 1930 r. w wysokości 190 zł za 1 hl spirytusu 100°.

§ 2. Opłatę skarbową łącznie z udziałem związków komunalnych od 1 hl spirytusu 100° ustala się od dnia 7 maja 1930 r. w wysokości:

a) od spirytusu wyrobionego w kraju 850.— zł
b) od spirytusu i przetworów spirytusowych, przywożonych z zagranicy oraz z obszarów, na których rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym nie obowiązuje, łącznie z dochodem monopolowym 1.280.— „

§ 3. A. Od dnia 7 maja 1930 r. obowiązują poniżej podane ceny sprzedażne za 1 hl 100° spirytusu monopolowego, wydanego w składzie wyznaczonym przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego:

a) za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek gatunkowych, do wzmacniania win i soków, oraz do wyrobu wszelkiego rodzaju esencyj, do naczyń odbiorcy . . . . 1.300.— zł
b) za spirytus oczyszczony na cele lecznicze, domowe i naukowe, oraz do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych, do naczyń odbiorcy . . . . 1.500.— „
c) za spirytus oczyszczony dla aptek, szpitali, do wyrobu środków galenowych, specyfików farmaceutycznych, oraz do wyrobu alkoholu absolutnego . . . 1.040.— „
d) za spirytus oczyszczony do wyrobu perfum, wody kolońskiej i wszelkiego rodzaju kosmetyków, oraz do wyrobu mydeł glicerynowych 500.— „
e) za spirytus oczyszczony do wyrobu środków leczniczych syntetycznych, oraz preparatów organoterapeutycznych . 150.— „
f) za spirytus surowy rolniczy lub drugie gatunki rektyfikatu do wyrobu octu . . . . 125.— „
g) za spirytus surowy lub poślednie gatunki rektyfikatu na wszelkie inne cele przemysłowe, aniżeli wyżej wymienione . . . 120.— „
za spirytus oczyszczony na te same cele . . . . 135.— „
za spirytus bezwodny na te same cele z wyłączeniem celów napędowych . . . . 145.— „
h) za spirytus do wyrobu prochu na cele wojskowe:
a) surowy . . . . 70.— „
b) rektyfikowany . . . . 80.— „
i) za spirytus rektyfikowany do wyrobu jedwabiu sztucznego . . 80.— „
j) za spirytus podwójnie oczyszczony i niefiltrowany o 20 zł drożej od cen powyższych,
k) za spirytus podwójnie oczyszczony i filtrowany o 35 zł drożej od cen powyższych.

B. Za 1 hl 100° spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturat) . . . . 100.— „

§ 4. Detaliczną cenę sprzedażną czystych wódek monopolowych łącznie z butelką od dnia 7 maja 1930 roku określa się następująco:

Wódka zwykła	**1 litr**	**0,5 litra**	**0,25 litra**
a) mocy 40°	6,00	3,20	1,80
b) mocy 45°	6,60	3,50	1,90
Wódka wyborowa			
c) mocy 40°	6,90	3,70	2,00
d) mocy 45°	7,60	4,00	2,20
Wódka luksusowa			
e) mocy 45°	10.40	5,50	3,00

§ 5. Od dnia 7 maja 1930 r. obowiązują poniżej podane detaliczne ceny sprzedażne spirytusu butelkowego na cele lecznicze i domowe łącznie z butelką:

a) mocy 95°	**1 litr**	**0,5 litra**	**0,25 litra**
	14,50	7,50	4,00

§ 6. Od dnia 7 maja 1930 r. ustala się następujące ceny sprzedażne rozlanego do butelek spirytusu skażonego ogólnym środkiem i przeznaczonego do ogrzewania oraz do celów oświetleniowych i technicznych łącznie z butelką:

a) mocy 92°	**1 litr**	**0,5 litra**
w detalu	1,60	0,85

§ 7. Zapasy spirytusu, które w dniu 7 maja 1930 r. znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wódek, czy to w postaci czystej, czy to w półfabrykatach lub gotowych wyrobach, podlegają dodatkowej opłacie po 150 zł za hl 100°.

§ 8. Dodatkowej opłacie podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych oraz rozlanego do butelek spirytusu do celów domowych i leczniczych, jakie w dniu 7 maja 1930 r. znajdować się będą we wszystkich zakładach sprzedaży takich wyrobów (hurtownie komisowe, hurtownie i fabryczne składy prywatne, detaliczne miejsca sprzedaży w naczyniach zamkniętych, restauracje, karczmy i t. p.), wreszcie przesyłki spirytusu i wódek, które według dokumentów przewozowych wysłane były przed dniem 7 maja 1930 r. i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostały przez odbiorcę, a to:

a) wódki monopolowe po 120 zł za hl. 100°
b) wyroby prywatnych fabryk 150 " " " "
c) spirytus do celów domowo-leczniczych . . . 195 " " " "

§ 9. Inspektorzy kontroli skarbowej obowiązani są w dniu 7 maja 1930 r. przystąpić do zbadania zapasów spirytusu w fabrykach wódek, obliczyć dodatkowo przypadającą opłatę i wyniki wpisać do sporządzonego przez właściciela przedsiębiorstwa w 2 egzemplarzach zgłoszenia oraz do ksiąg obrachunkowych fabryk.

Jeden egzemplarz zgłoszenia winien być doręczony przedsiębiorcy, który obowiązany będzie obliczoną dodatkową opłatę wpłacić do P. K. O. na konto D. P. M. S. Nr. 30500 do dnia 31 maja 1930 r. — drugi egzemplarz należy dołączyć do ogólnego sprawozdania.

§ 10. Właściciele komisowych i prywatnych hurtowni, miejsc detalicznej sprzedaży oraz prywatne osoby winny złożyć do dnia 10 maja 1930 r. włącznie właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej zgłoszenia w dwóch egzemplarzach o zapasach spirytusu, przeznaczonego do celów domowych i leczniczych oraz wyrobów wódczanych, posiadanych w dniu 7 maja 1930 r.

Odbiorcy przesyłek, wysłanych przed dniem 7 maja 1930 r. a odebranych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej w przeciągu dwóch dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i mocy spirytusu i wyrobów wódczanych oddzielnie monopolowych i oddzielnie prywatnych fabryk tudzież imię, nazwisko i adres właściciela oraz miejsce przechowywania zapasów.

§ 11. Urzędnicy kontroli skarbowej obowiązani są w dniu 7 maja 1930 r. przystąpić do sprawdzenia zapasów spirytusu na cele domowe i lecznicze oraz wyrobów wódczanych w komisowych i prywatnych miejscach sprzedaży, nie oczekując nadesłania zgłoszenia.

O transportach spirytusu i wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem 7 maja 1930 r. miejscowa kontrola skarbowa winna niezwłocznie zawiadomić kontrolę skarbową miejsca odbioru, szczególnie zaś o takich, które mogą być otrzymane po dniu 7 maja 1930 r.

Wszelkie czynności związane ze składaniem zgłoszeń i sprawdzeniem zapasów spirytusu oraz wyrobów wódczanych w przedsiębiorstwach handlowych, fabrykach wódek oraz u osób prywatnych, winny być zakończone najpóźniej do dnia 17 maja 1930 r.

§ 12. Na obydwóch egzemplarzach sprawdzonego zgłoszenia urzędnik kontroli skarbowej winien wpisać przypadającą kwotę dodatkowej opłaty.

Jeden egzemplarz zgłoszenia należy pozostawić przedsiębiorcy, który obowiązany będzie wpłacić dodatkową opłatę do P. K. O. na konto D. P. M. S. Nr. 30500 do dnia 31 maja 1930 r., pokwitowanie zaś okazać właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i mopolów państwowych; urząd ten po sprawdzeniu danych otrzymanych od inspektorów kontroli skarbowej, poda je do wiadomości przy ogólnem zestawieniu właściwej izbie skarbowej.

Izba skarbowa winna przedstawić Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w terminie do dnia 1 lipca 1930 r. sumaryczne zestawienie obliczonej i ściągniętej oraz pokredytowanej opłaty.

§ 13. Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowej opłaty zezwolić na spłacenoie należnej kwoty w 6 ratach miesięcznych z zastrzeżeniem uiszczenia 6% w stosunku rocznym; wykaz takich odroczeń przedstawi urząd izbie skarbowej do dnia 31 maja 1930 r.

§ 14. Znajdujące się w prywatnych miejscach sprzedaży w dniu 7 maja 1930 r. zapasy rozlanego do butelek spirytusu skażonego winny być sprzedawane po cenach dotychczasowych aż do wyczerpania zapasów.

§ 15. Osoby winne ukrycia zapasów, które mają być zgłoszone w myśl §§ 9 i 10 niniejszego rozporządzenia, podlegają karze, przewidzianej w art. 86 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 7 maja 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 maja 1930 r. Nr. 34, poz. 281).

275.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 8/II

Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 2 maja 1930 r.

w sprawie ustalenia cen hurtowych wyrobów monopolowych.

Do Izb Skarbowych, Wydział IV; Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy; Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, Państwowych Wytwórni Wódek oraz Państwowych Hurtowni.

Przesyłając przy niniejszem do wykonania odpis rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia r. b. o ustaleniu: kosztów własnych spirytusu oczyszczonego, opłaty skarbowej od spirytusu, wyprodukowanego wewnątrz Państwa oraz przywożonego z zagranicy, cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych, tudzież o dodatkowem opodatkowaniu zapasów, które niebawem ukaże się w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z ważnością od dnia 7 maja r. b., Dyrekcja P. M. S. komunikuje, że ceny hurtowe wyrobów monopolowych łącznie z butelką od dnia 7 maja r. b. wynosić będą:

		1 litr	0,5 litra	0,25 litra
Wódka zwykła	40°	5,45	2,91	1,64
" "	45°	6,—	3,19	1,73
" wyborowa	40°	6,27	3.37	1.82
" "	45°	6,90	3,64	2,—
" luksusowa	45°	9,20	4,90	2.65
Spirytus	95°	13,19	6,82	3,64
" skażony	92	1,34	0,71	—

Ceny hurtowe spirytusu skażonego mocy 95°, którego rozlew został skasowany i którego sprzedaż odbywa się aż do wyczerpania istniejących zapasów, pozostają bez zmiany.

W myśl dołączonego do niniejszego rozporządzenia Ministra Skarbu znajdujące się w dniu 7 maja r. b. w prywatnych miejscach sprzedaży zapasy rozlanego do butelek spirytusu skażonego (zarówno mocy 92°, jak i 95°) winny być sprzedawane po dotychczasowych cenach detalicznych aż do wyczerpania zapasów.

Jednocześnie w związku z wprowadzoną z dniem 7 maja r. b. podwyżką cen spirytusu i wódek monopolowych oraz zniżką cen denaturatu mocy 92° Dyrekcja P. M. S. podaje niniejszem do wiadomości i zastosowania — co następuje:

1) po sprawdzeniu remanentów wszystkich rodzajów gotowych wyrobów monopolowych (spirytusu na cele domowe i lecznicze oraz wyrobów wódczanych i denaturatu tylko mocy 92°), jakie okażą się w hurtowniach państwowych i komisowych (p. § 11 dołączonego rozporządzenia Ministra Skarbu) kierownicy i zarządzający tych hurtowni winni niezwłocznie wysłać do macierzystych Państwowych Wytwórni Wódek stwierdzone przez urzędników Kontroli Skarbowej protokóły, zawierające ilości ustalonych remanentów;

2) na podstawie otrzymanych protokułów Państwowe Wytwórnie Wódek za spirytus i wyroby wódczane obciążą, zaś za denaturat 92° uznają rachunek poszczególnych hurtowni państwowych i komisowych różnicą cen sprzedażnych; ponadto w stosunku do hurtowni komisowych obciążą, względnie uznają ich konta powstałą różnicą na r-ku dłużników i wierzycieli;

3) ustalone, w sposób podany w p. 1, remanenty gotowych wyrobów monopolowych w hurtowniach państwowych i komisowych, jak również zapasy wyrobów gotowych w Państwowych Wytwórniach Wódek i w rozlewni denaturatu przy Państwowej Rektyfikacji Spirytusu w Toruniu, nie będą przestemplowywane i wysyłane będą oraz sprzedawane po nowych cenach aż do wyczerpania zapasów;

4) w protokółach o remanentach wyrobów gotowych, sporządzonych w hurtowniach państwowych i komisowych (p. punkt 1) podać należy w uwadze Nr. Nr. faktur wszystkich transportów, które nadeszły do hurtowni, począwszy od dnia 1-go maja .r b. i włączone zostały do remanentów ustalonych na dzień 7 maja r. b., a to dla ścisłej kontroli przy dodatkowem obciążaniu kont hurtowni za transporty, znajdujące się w drodze w czasie sprawdzania remanentów;

5) Państwowe Wytwórnie Wódek, hurtownie państwowe i komisowe obowiązane są zakomunikować pisemnie miejscowym organom Kontroli Skarbowej o tych transportach wyrobów monopolowych, które wysłały od dnia 1 do 6 maja r. b. włącznie do odbiorców detalicznych, podając przytem Nr. Nr. faktur i listów przewozowych, a to dla kontroli wyrobów, podlegających dodatkowemu opodatkowaniu;

6) cenniki wyrobów monopolowych, które stosownie do § 365 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7.II. 1928 r. (Dz. U. M. Sk. Nr. 18 z dnia 25.VI. 1928 r.) winny znajdować się u przedsiębiorców detalicznej sprzedaży, dostarczone będą przez Dyrekcję P. M. S. do hurtowni państwowych, komisowych oraz organów Kontroli Skarbowej, które obowiązane są do zaopatrzenia w nie wszystkich sprzedawców.

Ponieważ zapasy wyrobów gotowych w hurtowniach komisowych podlegają opodatkowaniu

na warunkach, ustalonych dla prywatnych miejsc sprzedaży, przeto urzędnicy Kontroli Skarbowej winni w pierwszym rzędzie ustalić remanenty w tych hurtowniach i przy okazji tej doręczyć zarządzającym jeden egzemplarz niniejszego okólnika wraz z załącznikiem.

W tym celu Dyrekcja P. M. S. wysyła odpowiednią ilość takich egzemplarzy do poszczególnych Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, które niezwłocznie doręczą je odnośnym organom Kontroli Skarbowej.

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

(Załącznik został ogłoszony wyżej pod poz. 274).

Loterja Państwowa.

276.

KOMUNIKAT

Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej w sprawie ciągnienia I-ej klasy 21-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej.

Ministerstwo Skarbu (Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej) podaje do wiadomości, że wsypywanie do kół loteryjnych zwitków z numerami losów i wygranemi oznaczonemi w planie gry do I-ej klasy 21-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej odbędzie się publicznie **w piątek dnia 16 maja 1930 r.** o godzinie 9-ej zrana w Warszawie przy ul. Nalewki 2 (Biuro Gen. Dyrekcji Loterji Państw..), wobec Komisji rządowej przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta zaproszonych przez prezydenta m. st. Warszawy. Ciągnienie I-ej klasy 21-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej przeprowadzi **w sobotę i poniedziałek dnia 17 maja i 19 maja 1930 r. o godz. 8-ej z rana** w tym samym lokalu również publicznie komisja rządowa w wyżej podanym składzie.

Pożyczki Państwowe.

277.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1930 r.

o podwyższeniu wysokości emisji 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924.

Na podstawie art. 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1928 r. o ponownem przedłużeniu terminu przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 — 1920 (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 3, poz. 22) zarządzam co następuje:

§ 1. Wysokość emisji 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 ustaloną rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 212) oraz rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324) na 230.000.000 zł — podwyższa się do 250.000.000 zł.

§ 2. Dziesięć pierwszych rat umorzenia, przypodających na 20.000.000 zł, o które zostaje powiększona emisja 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924, a których suma wynosi 3.296.000 zł zostają uznane za umorzone z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Plan umorzenia 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 na 230.000.000 zł, ustalony w załączniku do § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324) zostaje zastąpiony planem umorzenia tej pożyczki dla sumy 250.000.000 zł, załączonym do niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załącznik do § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1930 r. (poz. 274).

Plan umorzenia 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924

dla sumy 250.000.000 zł.

L. p. raty	Termin płatności	Spłata kapitału	Spłata odsetek	Półroczna rata zł.	Pozostaje do umorzenia
11	1.VII 1930 r.	4.748.000	5.211.100	9.959.100	203.696.000
12	2.I 1931 r.	4.868.000	5.092.400	9.960.400	198.828.000
13	1.VII „	4.988.000	4.970.700	9.958.700	193.840.000
14	2.I 1932 r.	5.112.000	4.846.000	9.958.000	188.728.000
15	1.VII „	5.240.000	4.718.200	9.958.200	183.488.000
16	2.I 1933 r.	5.372.000	4.587.200	9.959.200	178.116.000
17	1.VII „	5.508.000	4.452.900	9.960.900	172.608.000
18	2.I 1934 r.	5.644.000	4.315.200	9.959.200	166.964.000
19	1.VII „	5.784.000	4.174.100	9.958.100	161.180.000
20	2.I 1935 r.	5.932.000	4.029.500	9.961.500	155.248.000
21	1.VII „	6.080.000	3.881.200	9.961.200	149.168.000
22	2.I 1936 r.	6.228.000	3.729.200	9.957.200	142.940.000
23	1.VII „	6.384.000	3.573.500	9.957.500	136.556.000
24	2.I 1937 r.	6.544.000	3.413.900	9.957.900	130.012.000
25	1.VII „	6.708.000	3.250.300	9.958.300	123.304.000
26	2.I 1938 r.	6.876.000	3.082.600	9.958.600	116.428.000
27	1.VII „	7.048.000	2.910.700	9.958.700	109.380.000
28	2.I 1939 r.	7.228.000	2.734.500	9.962.500	102.152.000
29	1.VII „	7.408.000	2.553.800	9.961.800	94.744.000
30	2.I 1940 r.	7.592.000	2.368.600	9.960.600	87.152.000
31	1.VII „	7.780.000	2.178.800	9.958.800	79.372.000
32	2.I 1941 r.	7.976.000	1.984.300	9.960.300	71.396.000
33	1.VII „	8.176.000	1.784.900	9.960.900	63.220.000
34	2.I 1942 r.	8.380.000	1.580.500	9.960.500	54.840.000
35	1.VII „	8.588.000	1.371.000	9.959.000	46.252.000
36	2.I 1943 r.	8.804.000	1.156.300	9.960.300	37.448.000
37	1.VII „	9.024.000	936.200	9.960.200	28.424.000
38	2.I 1944 r.	9.248.000	710.600	9.958.600	19.176.000
39	1.VII „	9.480.000	479.400	9.959.400	9.696.000
40	2.I 1945 r.	9.696.000	242.400	9.938.400	—

(Dz. U. R. P. z dnia 2 maja 1930 r. Nr. 32, poz. 274).

Przepisy bankowe.

278.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1930 r.

o udzieleniu poręki państwowej za listy zastawne i obligacje meljoracyjne Państwowego Banku Rolnego.

Na podstawie art. 1 i punktu 1 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o udzielaniu poręki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 258) zarządzam co następuje:

§ 1. Udziela się poręki państwowej na sumę 100.000.000 złotych w złocie za zapłatę kapitału i odsetek listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego, odpowiadających warunkom ustalonym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmian w ustroju Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 356).

§ 2. Udziela się poręki państwowej na sumę 50.000.000 złotych w złocie za zapłatę kapitału i odsetek obligacyj meljoracyjnych Państwowego Banku Rolnego, odpowiadających warunkom ustalonym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmian w ustroju Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 356).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 maja 1930 r. Nr. 34, poz. 280).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

279.

RUCH SŁUŻBOWY
w Ministerstwie Skarbu

w I kwartale 1930 roku:

w miesiącu styczniu:

Mianowani:

Radca ministerjalny w VI st. sł. **Dr. Feliks Kruze** — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. **Andrzej Zaczek** — Referendarzem w VII st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Józef Miatkowski** — Asesorem w VII st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Praktykant III kategorji **Władysław Mazgajski** — Kancelistą w XI st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Praktykant III kategorji **Jerzy Kwiatkowski** — Kancelistą w XI st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Antoni Brudniewski Prowizorycznym Kancelistą w XII st. sł. z dniem 17.I. 1930 r.

Radca Ministerjalny w VI st. sł. **Kazimierz Tokarzewicz** — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Radca Ministerjalny w VI st. sł. **Józef Mieszalski** —Radcą Ministerjalnym w V st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Radca Ministerjalny w VI st. sł. **Jan Jerzy Lewicki** — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Praktykant II kategorji **Anna Trollówna** — Sekretarzem w X st. sł. z dniem 31.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Bolesław Wiktorowski**— Asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. **Eugenjusz Kwasieborski** — Asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. **Ferdynand Surowiecki** — Asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. **Jan Fligiel** — Asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Buchalter w VII st. sł. **Janusz Chmielewski**— Asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

St. kontroler w VII st. sł. **Józef Jankowski** — Księgowym w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Przeniesieni:

Praktykant II kategorji w Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie **Lucyna Pruszyńska** —do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze z dniem 23.I. 1930 r.

Zwolnieni:

Rejestrator w IX st. sł. **Wacława Czaudernowa** — na własną prośbę z dniem 1.I. 1930 r.

Prowizoryczny Asesor w VII st. sł. **Helena Skolimowska** — na własną prośbę z dniem 30.I. 1930 r.

Wydaleni:

Radca Ministerjalny w VI st. sł. **Bolesław Swierczewski** — z dniem 7.I. 1930 r.

w miesiącu lutym:

Mianowani:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. **Witold Broniewski** — Naczelnikiem Wydziału w IV st. sł. z dn. 10.II. 1930 r.

Teresa Zofja Lenartowicz — Prowizorycznym Rejestratorem w IX st. sł. z dn. 17.II. 1930 r.

Przeniesieni:

Rejestrator w IX st. sł. **Jadwiga Frejlakowa** — do Izby Skarbowej Grodzkiej w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dn. 8.II. 1930 r.

Rejestrator w X st. sł. w Izbie Skarbowej w Brześciu n/B. **Franciszka Deżakowska** — do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dn. 21.II. 1930 r.

Asesor w VII st. sł. **Jan Roszkowny** — do Izby Skarbowej we Lwowie z dn. 28.II. 1930 r.

Zwolnieni:

Prowizoryczny urzędnik w X st. sł. **Walentyna Jastrzębska** — na podst. art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dn. 28.II. 1930 r.

Emerytowani:

Rejestrator w IX st. sł. **Grażyna Ostrowska**— na podstawie art. 28 p. a) ustawy emerytalnej z dniem 28.II. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń **Kazimierz Szlagórski**—na podstawie art. 29 p. b) ustawy emerytalnej z dniem 28.II. 1930 r.

w miesiącu marcu:

Mianowani:

Marja Skuzówna — Prowizorycznym Kancelistą w XI st. sł. z dniem 3.III. 1930 r.

Leon Chamski — Prowizorycznym Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. w Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń z dn. 6.III. 1930 r.

Urz. w IX st. sł. w Ministerstwie Spraw Wojskowych **Antonina Burzyńska** — Rejestratorem w IX st. sł. z dniem 11.III. 1930 r.

Prow. Urzędnik w IX st. sł. **Helena Florjanowiczowa** — Prow. Sekretarzem w IX st. sł. z dn. 26.III. 1930 r.

Przeniesieni:

Prow. Rejestrator w X st. sł. **Helena Łapuszewska** — do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z dn. 10.III. 1930 r.

Rejestrator w IX st. sł. **Regina Przełomska**— do Dyrekcji Ceł w Warszawie z dn. 14.III. 1930 r.

Rachmistrz w X st. sł. **Marja Kocentowa** — do Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie z dn. 14.III. 1930 r.

Radca Ministerjalny w VI st. sł. **Zdzisław Engel** — do Dyrekcji Ceł w Mysłowicach i mianowany Naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym stopniu służbowym z dn. 29.III. 1930 r.

Prow. Referendarz w VIII st. sł. **Wincenty Olszewski** — do Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie z dn. 29.III. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Józef Stanisławski, Radca Ministerjalny w VI st. sł. na zasadzie art. 28 p. a) ustawy emerytalnej z dniem 31.III. 1930 r.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 29 kwietnia 1930 r. zamianował:

Naczelnika Wydziału w V st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Wacława Fabierkiewicza**—Naczelnikiem Wydziału w IV st. sł.;

Inspektora Ministerjalnego **Zygmunta Kucharskiego** — Prezesa Izby Skarbowej w Łodzi.

(Monitor Polski z dnia 7 maja 1930 r. Nr. 105).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 50.

Zarząd Kasy Pogrzebowej pracowników skarbowych zawiadamia, że w dniu 2 czerwca 1930 r. o godzinie 19-ej w lokalu Grodzkiej Warszawskiej Izby Skarbowej (Rymarska 1) odbędzie się Walne Zgromadzenie członków Kasy z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie i wybór prezydjum.
2) Odczytanie protokółu poprzedniego Ogólnego Zebrania.
3) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej.
4) Zatwierdzenie sprawozdania za 1929 r.
5) Uchwalenie budżetu na 1930 r.
6) Zmiana statutu w związku z projektowanem zaasekurowaniem członków w P. K. O.
7) Wybory do władz.
8) Wolne wnioski.

Zarząd Kasy.

KOMUNIKAT Nr. 51.

Zarząd Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej pracowników skarbowych zawiadamia, że w dniu 18 czerwca 1930 r. o godzinie 18 odbędzie się w lokalu Warszawskiej Izby Skarbowej Grodzkiej (Rymarska 1) Walne Zgromadzenie członków z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie i wybór prezydjum.
2) Odczytanie protokółu poprzedniego Zebrania.
3) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej.
4) Zatwierdzenie sprawozdania z 1929 r.
5) Podział zysków.
6) Uchwalenie budżetu na 1930 r.
7) Zmiana § 3 statutu.
8) Wybory do władz.
9) Wolne wnioski.

Zarząd Kasy.